

W numerze:

1. Zaliczenie wydatków z zakresu „społecznej odpowiedzialności biznesu” **do kosztów podatkowych spółki.**
2. Darowizna przedsiębiorstwa przez rodziców na rzecz dwóch córek, w wyniku której córki nabędą to przedsiębiorstwo w udziałach po ½ części a następnie wniosą je do prowadzonego dotychczas przez siebie przedsiębiorstwa w formie spółki jawnej może zostać uznana za opodatkowaną podatkiem VAT – indywidualna interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej 0112-KDIL1-2.4012.141.2020.3.PM.
3. Odpłatna dostawa towarów a podatek VAT – wystarczy sam akt notarialny przeniesienia własności nieruchomości.

COVID-19

1. Uprozczone postępowanie restrukturyzacyjne – nowe rozwiązanie prawne pozwalające dłużnikowi na zapobiegnięcie niekorzystnym skutkom przejściowych trudności finansowych wywołanych pandemią koronawirusa.

Z kraju i ze świata ...

ZALICZENIE WYDATKÓW Z ZAKRESU „SPOŁECZNEJ ODPOWIEDZIALNOŚCI BIZNESU” DO KOSZTÓW PODATKOWYCH SPÓŁKI

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w indywidualnej interpretacji 0111-KDIB1-2.4010.186.2020.1.BD potwierdził stanowisko wnioskodawcy - spółki, zgodnie z którym wydatki na świadczenie z zakresu społecznej odpowiedzialności biznesu na rzecz mieszkańców regionu stanowią koszty uzyskania przychodów.

Projekt wnioskodawcy zakładał zakupienie przez wnioskodawcę i wyposażenie placu zabaw, a następnie przekazanie go na użytkowanie gminie, budując tym samym wizerunek spółki jako dobrego sąsiada. Plac zabaw miał być oznakowany czytelnymi informacjami o spółce jako wykonawcy projektu.

Stosownie do art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem wymienionych w art. 16 ust.

1.

Oceniając zaliczenie danego wydatku jako koszt uzyskania przychodu należy odnieść się do kryterium celowości jego poniesienia oraz uwzględnić wyłączeń z kategorii kosztów uzyskania przychodów wskazanych w art. 16 ust. 1 ustawy o CIT. W przedmiotowej interpretacji Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, podkreślił, iż kosztem uzyskania przychodów są zarówno wydatki, których poniesienie bezpośrednio przekłada się na uzyskanie konkretnych przychodów, jak i te, których nie można w taki sposób przypisać do określonych przychodów, ale są racjonalnie uzasadnione jako zmierzające do ich osiągnięcia, przy czym w każdym przypadku konieczne jest jednak zaistnienie związku pomiędzy poniesionym kosztem, a uzyskiwaniem, bądź też szansą uzyskiwania przychodów przez podmiot ponoszący ten koszt.

Jak wynika z przedmiotowej interpretacji, aby wydatek poniesiony przez podatnika stanowił dla niego koszt uzyskania przychodu powinien spełniać poniższe kryteria:

- został poniesiony przez podatnika, tj. w ostatecznym rozrachunku musi on zostać pokryty z zasobów majątkowych podatnika (nie stanowią kosztu uzyskania przychodu podatnika wydatki, które zostały poniesione na działalność podatnika przez osoby inne niż podatnik),
- jest definitywny (rzeczywisty), tj. wartość poniesionego wydatku nie została podatnikowi w jakikolwiek sposób zwrócona,
- pozostaje w związku z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą,
- poniesiony został w celu uzyskania, zachowania lub zabezpieczenia przychodów lub może mieć wpływ na wielkość osiągniętych przychodów,
- został właściwie udokumentowany,
- nie może znajdować się w grupie wydatków, których zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o CIT, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów.

Kosztami uzyskania przychodów są więc wszelkie racjonalne i gospodarczo uzasadnione wydatki związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, których celem jest osiągnięcie, zabezpieczenie i zachowanie źródła przychodów, które nie są wymienione w art. 16 ust. 1 ustawy o CIT. Aby określony wydatek można było uznać za koszt uzyskania przychodów, między tym wydatkiem, a osiągnięciem przychodu musi zachodzić związek przyczynowy tego typu, że poniesienie wydatku musi mieć wpływ na powstanie, zwiększenie lub zabezpieczenie tego przychodu.

Z przedstawionego we wniosku opisu sprawy przez wnioskodawcę wynikało, iż celem ponoszonych przez spółkę wydatków związanych z realizacją założeń społecznej odpowiedzialności biznesu jest zwiększenie rozpoznawalności priorytetów i działań społecznych spółki, zwiększenie świadomości roli społecznej spółki wśród mieszkańców regionu, a także aktywne uczestnictwo w zrównoważonym rozwoju społeczności i regionów,

z którymi spółka jest związana. Ponadto, cele te mają za zadanie pobudzenie aktywności kulturalno-rekreacyjno-sportowej społeczności lokalnej.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej zaznaczył również, że przedmiotowe świadczenie wnioskodawcy nie jest ani reprezentacją ani darowizną, a jest czynnością ekwiwalentną, bowiem przekazanie gminie placów zabaw, na których umieszczona będzie informacja o wykonawcy projektu dokonywane w ramach strategii społecznej odpowiedzialności biznesu będzie prowadziło do zwiększenia rozpoznawalności spółki jako działacza społecznego, co nie stanowi działania jednostronnego. Aktywność ta w konsekwencji wpłynie na poprawę wizerunku firmy, a także wzrost konkurencyjności spółki na rynku, co przełoży się również na wzrost uzyskiwanych przez wnioskodawcę przychodów.

Działania wnioskodawcy przez konsekwentne budowanie strategii odpowiadają definicji społecznej odpowiedzialności biznesu, uwzględniającej interesy społeczne mieszkańców regionu, przyczyniając się do budowania pozytywnego wizerunku spółki jako dobrego sąsiada, co w konsekwencji będzie miało wpływ na wzrost konkurencyjności przedsiębiorstwa i przełoży się na osiągnięte przez wnioskodawcę przychody.

Mając na względzie fakt, że działania wnioskodawcy wpisują się w definicję **społecznej odpowiedzialności biznesu**, **Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, że wydatki te mogą stanowić koszty uzyskania przychodów.**

DAROWIZNA PRZEDSIĘBIORSTWA DOKONANA PRZEZ RODZICÓW NA RZECZ DWÓCH CÓREK W WYNIKU KTÓREJ CÓRKI NABĘDĄ PRZEDSIĘBIORSTWO W UDZIAŁACH PO ½ CZĘŚCI, A NASTĘPNIE WNIOŚĄ JE DO PROWADZONEGO PRZEZ NIE DOTYCHCZAS PRZEDSIĘBIORSTWA W FORMIE SPÓŁKI JAWNEJ – PODLEGA OPODATKOWANIU PODATKIEM VAT – najnowsza interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej

Powyższe stanowisko reprezentuje Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w indywidualnej interpretacji 0112-KDIL1-2.4012.141.2020.3.PM.

Zgodnie z art. 6 pkt 1 ustawy o podatku od towarów i usług, jej przepisów nie stosuje się do transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

O tym czy zbycie składników majątku winno być do celów podatku od towarów i usług traktowane jako zbycie przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 6 pkt 1 ww. ustawy, decydują każdorazowo okoliczności faktyczne związane z konkretną transakcją.

Zdaniem Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, zbycie przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 6 pkt 1 ww. ustawy, ma miejsce wówczas, gdy cały majątek przedsiębiorstwa przechodzi na własność nabywcy, który kontynuuje działalność gospodarczą zbywcy, a więc kontynuacja działalności przez nabywcę jest warunkiem wyłączenia spod działania ustawy zbycia przedsiębiorstwa. W analizowanej sprawie darowany zespół składników nie będzie przeznaczony do realizacji określonych zadań gospodarczych u nabywców – córek, bowiem działalność gospodarczą przy jego użyciu, będzie prowadził podmiot trzeci, tj. spółka jawna, którą tworzą córki i do której w następnej kolejności planują przenieść otrzymane udziały.

Powyższe zdaniem Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej oznacza, że działalność gospodarcza nie będzie kontynuowana przez żadnego z nabywców ww. udziałów, a dopiero przez kolejny podmiot, tj. spółkę jawną.

Ponadto, według stanowiska Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, w przypadku współwłasności w częściach ułamkowych – a takiego nabycia dokonają córki darczyńcy - każdy ze współwłaścicieli ma określony ułamkiem udział w rzeczy i względem swego udziału pozycję wyłącznego właściciela, którym może niezależnie rozporządzać. Co oznacza, w opinii Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, iż współwłaściciele są zatem odrębnymi podmiotami prawa, a w konsekwencji każda z dwóch córek otrzyma w rzeczywistości tylko część tego przedsiębiorstwa (ułamek), a nie jego całość (nie jest to współwłasność łączna).

Mając na uwadze powyższe, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdził, iż przedmiotem nieodpłatnego przekazania nie będzie przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ Kodeksu cywilnego, a darowizna udziałów w poszczególnych jego składnikach. Uzasadnienie swoje Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wywodzi z interpretacji, iż udział nie posiada cechy fizycznej, samodzielności, jest to ułamek prawa własności przynależny każdemu składnikowi przedsiębiorstwa, a wyodrębniony ułamek (w każdym z tych składników) nie umożliwia samodzielnej realizacji zadań gospodarczych. W związku z powyższym, darowizny części ułamkowych przedsiębiorstwa w przedmiotowej sprawie, należy, zdaniem Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, traktować, jako dostawę towarów, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy, która mieści się w zakresie przedmiotowym opodatkowania podatkiem od towarów i usług, a więc będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem VAT.

ODPŁATNA DOSTAWA TOWARÓW A PODATEK VAT – DECYDUJĄCE ZNACZENIE MA ZAWARCIE UMOWY SPRZEDAŻY NIERUCHOMOŚCI W FORMIE AKTU NOTARIALNEGO A NIE JEST ISTOTNE WYDANIE NIERUCHOMOŚCI JEŚLI NASTĄPIŁO PO ZAWARCIU UMOWY SPRZEDAŻY

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 13 maja 2020 roku, sygn. akt I FSK 2072/19, orzekł, iż dla dostawy towarów w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług wystarczy zawarcie ważnej umowy sprzedaży nieruchomości w formie aktu notarialnego. Z chwilą zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości następuje przeniesienie własności na kupującego. Co podkreślił NSA nie jest w takiej sytuacji istotne późniejsze wydanie nieruchomości, albowiem skutkiem przeniesienia własności w sensie prawnym jest uzyskanie prawa do rozporządzania towarem jak właściciel. Władztwo ekonomiczne nad rzeczą uzyskuje nabywca z chwilą zawarcia w powyższej sytuacji umowy sprzedaży, nie jest do jego uzyskania konieczne wydanie nieruchomości nabywcy. Fizyczne wydanie nieruchomości, co zauważył NSA, nie jest konieczne do ekonomicznego władztwa nad nieruchomością, pobierania z niej pożytków, rozporządzania nią, korzystania z niej.

Jak orzekł NSA, dla uznania więc, że miała miejsce dostawa towarów wystarczy przeniesienie własności nieruchomości w formie aktu notarialnego.

UPROSZCZONE POSTĘPOWANIE RESTRUKTURYZACYJNE – nowe rozwiązanie prawne pozwalające dłużnikowi zapobiegnięcie niekorzystnym skutkom przejściowych trudności finansowych wskutek pandemii koronawirusa

Ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz uproszczonym postępowaniu o zatwierdzeniu układu w związku z wystąpieniem COVID-19 wprowadzono nowe rozwiązanie prawne mogące pozwolić dłużnikom, przedsiębiorcom zapobiec negatywnym skutkom pandemii koronawirusa, tj. uproszczone postępowanie restrukturyzacyjne.

Postępowanie to jest wszczynane na skutek obwieszczenia dłużnika – podmiotu, do którego stosuje się przepisy ustawy Prawo restrukturyzacyjne („uPR”), w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, o otwarciu postępowania o zatwierdzenie układu prowadzonego w oparciu o przepisy uPR. Obwieszczenia uprawniony może dokonać pod warunkiem, że zawarł umowę z doradcą restrukturyzacyjnym, najpóźniej do dnia 31 czerwca 2021 roku i tylko jeden raz.

Obwieszczenie może być dokonane po przygotowaniu przez dłużnika propozycji układowych oraz spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spornych i przekazaniu ich nadzorczy sądowego.

Dzień dokonania obwieszczenia jest dniem otwarcia postępowania o zatwierdzenie układu.

Najistotniejsze pozostają skutki jakie ustawa wiąże z dniem dokonania obwieszczenia. Od dnia dokonania obwieszczenia do dnia umorzenia lub zakończenia postępowania o zatwierdzenie układu:

1. postępowanie egzekucyjne dotyczące wierzytelności objętej z mocy prawa układem oraz dotyczące wierzytelności, o której mowa w art. 17, wszczęte przed dniem otwarcia postępowania ulega zawieszeniu z mocy prawa;
2. wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia lub zarządzenia zabezpieczenia roszczenia wynikającego z wierzytelności objętej z mocy prawa układem oraz wierzytelności, o której mowa w art. 17, jest niedopuszczalne;
3. przepisy art. 252, art. 253 oraz art. 256 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne stosuje się odpowiednio; tj. np. na dokonanie wypowiedzenia przez wynajmującego lub wdzierżawiającego umowy najmu lub dzierżawy lokalu lub nieruchomości, w których prowadzone jest przedsiębiorstwo dłużnika, co do zasady na dokonanie wypowiedzenia umów kredytu w zakresie środków pozostawionych do dyspozycji kredytobiorcy przed dniem otwarcia postępowania, jak również do wypowiedzenia umów leasingu, ubezpieczeń majątkowych, umów rachunku

bankowego, umów poręczeń, umów obejmujących licencje udzielone dłużnikowi oraz gwarancji i akredytyw wystawionych przed dniem otwarcia postępowania, wymagana będzie zgoda nadzorcy układu.

Ustawa ogranicza termin, do którego może zostać złożony do sądu wniosek o zatwierdzenie układu. Termin ten określono na **4 miesiące** od dnia dokonania obwieszczenia otwierającego uproszczoną restrukturyzację, przy czym należy mieć na uwadze, iż głos wierzyciela zachowuje ważność, o ile wniosek dłużnika o zatwierdzenie układu wpłynął do sądu przed upływem 3 miesięcy od dnia oddania głosu. Niedotrzymanie powyższego terminu skutkować będzie umorzeniem postępowania z mocy prawa.

Uproszczone postępowanie restrukturyzacyjne może więc okazać się dla podmiotów, do których stosuje się przepisy ustawy Prawo restrukturyzacyjne, niewypłacalnych lub zagrożonych niewypłacalnością wskutek pandemii koronawirusa, „lekarstwem” pozwalającym uniknąć ogłoszenia upadłości, ochronić majątek przed egzekucją oraz wypowiedzeniem istotnych dla przedsiębiorców umów, jeżeli tylko szybko podejmie negocjacje układowe z wierzycielami.

Z kraju i ze świata – polskie miasto Radom ma większą powierzchnię niż stolica Francji – Paryż, a liczba ludności Paryża jest prawie dziesięciokrotnie większa niż liczba ludności Radomia.

Newsletter przygotowany jest przez zespół Kancelarii Grabowski i Wspólnicy Kancelaria Radców Prawnych sp.k. z siedzibą w Warszawie, ul. Bagno 2 lok. 71, 00-112 Warszawa. Firma wpisana jest do rejestru przedsiębiorców KRS przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000467341, REGON: 146768660, NIP: 5252558402 i nie stanowi oferty w rozumieniu kodeksu cywilnego, informacji handlowej ani doradztwa prawnego. Jeżeli nie chcesz otrzymywać Newslettera [możesz się wypisać](#).

Redaktor prowadząca: r.pr. Luiza Kwaśnicka, Redaktor graficzna: Ewelina Sobolewska